

บทที่ ๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบจากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๔๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ

๔๔.๑๖ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๑ ร้อยละของนักกีฬาจำแนกตามเพศ อายุ และสถานภาพอื่น ๆ

รายการ	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	๔๔.๕๗
หญิง	๕๐.๔๒
อายุ	
ไม่เกิน ๑๕ ปี	๑๓.๑๖
๑๖ - ๒๐ ปี	๒๔.๕๗
๒๑ - ๒๕ ปี	๔๒.๒๔
๒๖ - ๓๐ ปี	๑๒.๐๔
๓๑ - ๓๕ ปี	๑.๕๐
๓๖ - ๔๐ ปี	๐.๕๕
๔๑ ปีขึ้นไป	๐.๒๔
สถานภาพปัจจุบันเป็น	
นักเรียน	๓๒.๗๗
นักศึกษา	๔๔.๑๗
ข้าราชการ	๑๒.๐๔
อื่น ๆ เช่น รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัท	๗.๐๐

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
สถานที่ศึกษาในปัจจุบัน	
โรงเรียน	๓๒.๗๗
วิทยาลัย	๑๑.๒๐
มหาวิทยาลัย	๔๐.๘๘
อื่น ๆ เช่น ไม่ได้ศึกษา	๑๕.๑๕

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๐.๘๘ เป็นหญิงมีอายุระหว่าง ๒๑-๒๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๒๔ รองลงมาอายุ ๑๖-๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๗ นักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๗ รองลงมาเป็นนักเรียน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๗๗ และส่วนใหญ่อกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘๘ รองลงมา กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๗๗



ศูนย์วิทยบดินทร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ ร้อยละของนักกีฬาจำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬา

รายการ	ร้อยละ
รุ่นของกีฬาที่เข้าแข่งขัน	
รุ่นเล็ก	๐.๕๖
รุ่นกลาง	๒.๕๒
รุ่นใหญ่	๗.๕๖
รุ่นอายุ ๑๓ ปี	๑.๔๐
รุ่นอายุ ๑๕ ปี	๓.๕๒
รุ่นอายุ ๑๘ ปี	๔.๗๖
รุ่นมัธยมศึกษา	๑๒.๐๔
รุ่นอุดมศึกษา	๒๒.๔๐
รุ่นประชาชน	๒๒.๔๐
ประเภทกีฬาที่แข่งขัน	
ฟุตบอล	๑๖.๘๐
บาสเกตบอล	๑๖.๕๒
วอลเลย์บอล	๑๖.๘๐
เทเบิลเทนนิส	๑๖.๘๐
แบดมินตัน	๑๖.๒๔
กรีฑา	๑๖.๘๐
ประสบการณ์ในการแข่งขัน	
ไม่เกิน ๑ ปี	๔.๔๘
๒ - ๔ ปี	๔๓.๑๓
๔ - ๖ ปี	๒๘.๐๑
๖ ปีขึ้นไป	๒๔.๓๖

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
ผลการแข่งขันในปี ๒๕๒๕	
ชนะเลิศ	๓๐.๘๑
รองชนะเลิศ	๒๗.๗๑
ชนะเลิศ ๓	๑๘.๒๐
ชนะเลิศ ๔	๑๐.๘๒
ยังอยู่ในระหว่างแข่งขัน	๑๒.๔๘

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาในรุ่นอุดมศึกษา และประชาชน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔๐ เท่ากัน รองลงมาเป็นรุ่นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๔ ประเภทกีฬาที่แข่งขันได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส และกรีฑา คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๐ เท่ากัน รองลงมาเป็นบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๒ และมีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา ๒-๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๘ รองลงมามีประสบการณ์ในการแข่งขัน ๔-๖ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐๑ และผลการแข่งขันกีฬาปี ๒๕๒๕ ได้ครองชนะเลิศ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๑ รองลงมาเป็นรองชนะเลิศ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเชียร์กีฬา ดังนี้

๒.๑ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับการเชียร์กีฬา

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบ

วิธีการเชียร์กีฬา	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. แบบมีผู้นำในการเชียร์	๓.๕๐*	๐.๗๗	๓.๔๕	๐.๖๗	-๐.๖๕
๒. แบบมีผู้นำในการร้องเพลง	๓.๐๕*	๐.๙๓	๓.๑๘	๐.๘๒	-๐.๙๖
๓. แบบปรบมือ	๓.๒๘*	๐.๗๕	๓.๔๕	๐.๖๖	-๒.๒๐*
๔. แบบมีการแปรอักษร	๒.๗๕*	๑.๐๘	๓.๐๖	๐.๙๑	-๒.๕๕*
๕. แบบทำตลกและการแต่งกายแปลกๆ	๒.๕๖	๑.๐๗	๒.๖๒	๐.๙๘	-๐.๕๕
๖. แบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และ ขว้างปาสายรุ้ง	๒.๒๐	๐.๙๙	๑.๙๙	๐.๘๓	๒.๑๗*
๗. แบบการพูดชมเชยและปลุกใจ	๒.๗๐	๐.๙๕	๒.๗๓	๐.๘๘	-๐.๓๐
๘. แบบการสอน การดำหนิ และช่วยเหย้า	๑.๓๒	๐.๖๐	๑.๓๗	๐.๖๕	-๐.๗๓
๙. แบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)	๒.๕๗	๑.๐๘	๒.๕๘	๑.๐๒	-๐.๐๘
๑๐. แบบการให้ร้อง กระตีบพื้นและเป่าปาก	๑.๗๓	๐.๙๒	๑.๕๐	๐.๗๗	-๒.๕๕*
๑๑. แบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ	๑.๕๕	๐.๗๘	๑.๕๑	๐.๗๑	๑.๖๕

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชายชอบอยู่ในระดับมาก

ได้แก่ แบบมีผู้นำในการเชียร์ แบบปรบมือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบมีการแปรอักษร

แบบการพูดชมเชย และปลุกใจ แบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) และแบบ
ทำตลก และการแต่งกายแปลก ๆ

วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชายชอบอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ แบบการสอน การตำหนิ
และขู่ข่ม นอกนั้นนักกีฬาชายชอบอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาหญิงชอบอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ แบบมีผู้นำในการเชียร์ แบบปรบ
มือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบมีการแปรอักษร แบบการพูดชมเชยและปลุกใจ แบบทำตลก
และการแต่งกายแปลกๆ และแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)

วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาหญิงชอบอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ แบบไม่มีการเชียร์หรือดู
เฉย ๆ และแบบการสอน การตำหนิและขู่ข่ม นอกนั้นนักกีฬาหญิงชอบอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ
วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบ พบว่าแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ แบบการโห่ร้อง
กระทืบพื้นและเป่าปาก แบบการใช้ธงโบก แผ่นป้ายและขว้างปาสายรุ้ง แบบมีการแปรอักษรและ
แบบปรบมือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาทหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์	นักกีฬาชาย		นักกีฬาทหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๘๓	๐.๘๖	๓.๐๑	๐.๘๐	-๒.๐๔*
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๔๐	๐.๗๓	๓.๔๓	๐.๖๖	-๐.๔๐
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๓๘	๐.๗๓	๓.๔๓	๐.๖๕	-๐.๖๘
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๒.๖๘	๐.๙๔	๒.๙๐	๐.๘๕	-๒.๓๑*
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๓.๒๗	๐.๗๐	๓.๓๘	๐.๖๕	-๑.๕๓
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น	๑.๖๑	๐.๘๐	๑.๗๒	๐.๘๔	-๑.๒๖
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๘	๐.๗๖	๑.๕๓	๐.๖๗	๐.๖๕
๘. ทำให้มีความประหม่าเล่นไม่ดีและผิดพลาด	๑.๘๘	๐.๘๓	๑.๗๘	๐.๗๘	๑.๑๗
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๐๕	๐.๙๖	๑.๙๒	๐.๘๙	๑.๒๒
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๖๓	๐.๘๕	๑.๖๓	๐.๗๙	-๐.๑๑

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเมื่อยกเข่าในการเล่นกีฬา นอกนั้นยังมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีอาการเมื่อยกเข่าในการเล่นกีฬา และทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา



ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๖๖	๐.๘๘	๒.๘๑	๐.๘๒	-๑.๖๖
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๑๗	๐.๗๕	๓.๒๔	๐.๖๗	-๑.๐๖
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๒๔	๐.๖๗	๓.๑๘	๐.๖๗	๐.๘๔
๔. ทำให้มีอาการเมื่อยล้าในการเล่นกีฬา	๒.๗๔	๐.๘๖	๒.๗๒	๐.๘๔	๐.๗๗
๕. ทำให้มีความสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๓.๑๘	๐.๗๒	๓.๒๓	๐.๗๔	-๐.๖๔
๖. ทำให้มีความร่าราญ หุกดหงิดและเปื้อน่ายในการเล่นกีฬา	๑.๖๔	๐.๗๖	๑.๗๑	๐.๗๓	-๐.๒๕
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๒๓	๐.๗๗	๑.๕๓	๐.๖๗	-๓.๔๐*
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๘๓	๐.๘๕	๑.๘๕	๐.๗๕	-๐.๒๓
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๗๔	๐.๘๐	๑.๕๔	๐.๘๒	-๒.๑๔*
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๔๔	๐.๗๓	๑.๖๗	๐.๘๕	๒.๑๔*

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา อยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเมื่อยล้าในการเล่นกีฬา และทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา และทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬาและทำให้มีอาการเมื่อยล้าในการเล่นกีฬา นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น และทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๓.๐๖	๐.๘๓	๓.๐๘	๐.๕๐	-๐.๒๑
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๔๒	๐.๖๒	๓.๓๗	๐.๗๑	๐.๗๐
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๔๓	๐.๖๔	๓.๓๕	๐.๗๔	๑.๐๕
๔. ทำให้มีอาการเมื่อยเื่อยในการเล่นกีฬา	๒.๙๗	๐.๗๕	๓.๐๒	๐.๘๐	-๐.๕๕
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๓.๒๗	๐.๗๔	๓.๒๐	๐.๗๘	๐.๗๘
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น	๑.๖๓	๐.๗๔	๑.๖๒	๐.๗๑	๐.๑๓
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๔๘	๐.๖๗	๑.๕๐	๐.๖๒	-๐.๒๕
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๗๓	๐.๘๑	๑.๖๑	๐.๖๑	๑.๕๗
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๖๘	๐.๘๑	๑.๗๕	๐.๕๐	-๑.๒๑
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๔๐	๐.๖๑	๑.๔๑	๐.๖๓	-๐.๑๕

$$P > .๐๕$$

จากตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเมื่อยเื่อยในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬาและทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการ

เล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้สมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเมื่อยล้าในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ระหว่าง ความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาทูม เกี่ยวกับวิธี
การเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการ เล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษร	นักกีฬาชาย		นักกีฬาทูม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๘๐	๑.๐๑	๓.๐๐	๐.๘๒	-๑.๘๕
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๗๐	๐.๘๕	๒.๘๘	๐.๘๘	-๑.๘๖
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๖๘	๐.๘๕	๒.๘๑	๐.๘๘	-๑.๘๑
๔. ทำให้มีอาการเหนื่อยเกินในการเล่นกีฬา	๒.๗๑	๐.๘๕	๓.๐๓	๐.๘๘	-๓.๓๕*
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬา ในการเล่น	๒.๘๘	๐.๘๑	๓.๐๐	๐.๘๖	-๑.๒๘
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง หักพาดและเปื้อน่าย ในการเล่น	๑.๘๐	๐.๘๘	๑.๖๘	๐.๖๘	๑.๕๓
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๕	๐.๗๕	๑.๕๕	๐.๖๗	๐.๑๓
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดีและผิดพลาด	๑.๗๖	๐.๘๕	๑.๗๑	๐.๘๐	๐.๕๗
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๖๐	๐.๗๘	๑.๖๐	๐.๗๗	๐.๐๐
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๕	๐.๗๕	๑.๓๓	๐.๕๘	๑.๕๖

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการ
เล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำ
ให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเหนื่อยเกินในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่น
กีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทำให้มีอาการมึนงงเวียนศีรษะในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีอาการมึนงงเวียนศีรษะในการเล่นกีฬา

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธี
การเชียร์กีฬาแบบทำตลกและการแต่ง กายแปลกๆ ที่มีผลต่อการเล่นของ
นักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบทำตลกและการ แต่งกายแปลก ๆ	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๑๖	๐.๘๘	๒.๒๗	๐.๘๑	-๑.๑๖
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๕๔	๐.๘๒	๒.๕๘	๐.๘๓	๐.๑๐
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๖๔	๐.๘๘	๒.๕๔	๐.๘๘	๐.๕๓
๔. ทำให้มีอาการเมื่อยอกเข่าในการเล่นกีฬา	๒.๕๒	๐.๘๔	๒.๔๘	๐.๘๗	-๐.๖๔
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจในการเล่นกีฬา	๒.๗๓	๐.๘๔	๒.๗๐	๐.๘๒	๑.๓๒
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิด และเบื่อหน่าย ในการเล่นกีฬา	๑.๕๘	๐.๕๖	๑.๘๓	๐.๘๒	๑.๕๘
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๐	๐.๕๗	๑.๗๗	๐.๘๖	๑.๓๓
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นได้ดีและผิดพลาด	๒.๐๗	๐.๕๗	๑.๕๕	๐.๕๐	๑.๒๑
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๕๒	๐.๕๓	๑.๕๓	๐.๘๘	-๐.๑๐
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๒	๐.๘๓	๑.๗๐	๐.๘๒	-๐.๕๑

P > .๐๕

จากตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบทำตลกและการแต่งกายแปลกๆ
ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาใน
การเล่น ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา และทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา
นอกนั้นก็มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเขียนกีฬาแบบทำตลกและการแต่งกายแปลกๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง
อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้ความตั้งใจและ
มุ่งมั่นในการเล่นกีฬาและทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา
หญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ
วิธีการเขียนกีฬาแบบทำตลกและการแต่งกายแปลกๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาพบว่า ไม่
แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ
วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาสายรุ้งที่มีผล
ต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้ายและขว้างปาสายรุ้ง	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๒๖	๐.๘๘	๒.๐๕	๐.๘๘	๒.๑๒*
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๖๐	๐.๘๘	๒.๕๒	๐.๘๓	๐.๘๓
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๖๔	๐.๘๐	๒.๕๑	๐.๘๕	๑.๓๒
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๒.๓๓	๐.๘๑	๒.๒๑	๐.๘๒	๑.๓๐
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๒.๕๗	๐.๘๗	๒.๔๓	๐.๘๓	๑.๓๘
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง ห่วงหึงและเปื้อนหน้า ในการเล่น	๒.๐๖	๐.๘๓	๒.๒๑	๐.๘๘	-๑.๕๕
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๘๗	๐.๘๗	๒.๒๐	๐.๘๗	-๒.๓๕*
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดีและผิดพลาด	๒.๐๕	๐.๘๕	๒.๑๒	๐.๘๘	-๐.๖๘
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๐๔	๐.๘๘	๒.๑๗	๑.๐๒	-๑.๒๒
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๘๕	๑.๐๔	๑.๘๗	๐.๘๘	-๐.๑๘

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย
และขว้างปาสายรุ้งที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจ
และมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา และทำให้ร่วมสามัคคีกันและมี
น้ำใจนักกีฬาในการเล่น นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาสายรุ้งที่มีผลต่อการเล่น
ของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา และทำให้มีความตั้งใจ
และมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ
วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาสายรุ้ง ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา
พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬาและทำให้มีสมาธิ
ในการเล่นกีฬา



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจ	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๓.๒๓	๐.๘๒	๓.๑๖	๐.๘๓	๐.๘๐
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๔๗	๐.๖๘	๓.๔๐	๐.๗๕	๐.๙๒
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๔๐	๐.๖๖	๓.๓๕	๐.๗๕	๐.๖๖
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๓.๑๐	๐.๘๔	๓.๐๘	๐.๗๘	๐.๒๓
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๓.๑๗	๐.๘๐	๓.๑๒	๐.๙๓	๐.๕๔
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง ห่วงหัดและเปื้อนหมายในการเล่น	๑.๖๕	๐.๖๙	๑.๘๒	๐.๘๓	-๒.๑๐*
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๓	๐.๗๒	๑.๖๖	๐.๗๖	-๑.๖๕
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๕๕	๐.๗๓	๑.๗๕	๐.๗๖	-๒.๕๓*
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๖๙	๐.๘๖	๑.๘๐	๐.๘๘	-๑.๑๙
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๖๑	๐.๘๒	๑.๕๙	๐.๘๔	๐.๒๒

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่าวิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชย และปลุกใจที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกัน และมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น และทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชย และปลุกใจที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง อยู่ในระดับมาก ได้แก่ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น และทำให้มีอารมณ์เบิกบานในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาพบว่าแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตี และผิดพลาด ทำให้มีความร่าเริง หุ่ดหงิด และเปื้อน่ายในการเล่น



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชาย กับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบ การสอน การตำหนิ และยั่วแหย่ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบ การสอน การตำหนิและยั่วแหย่	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๑.๕๔	๐.๘๘	๑.๕๐	๐.๗๕	๐.๔๖
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๑.๗๑	๐.๙๓	๑.๖๓	๐.๘๕	๐.๔๒
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๑.๘๓	๐.๙๗	๑.๘๐	๐.๙๔	๐.๒๙
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๑.๕๔	๐.๖๓	๑.๕๑	๐.๗๒	๐.๔๑
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๑.๗๑	๐.๘๓	๑.๖๗	๐.๘๓	๐.๔๕
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น	๑.๗๕	๑.๑๗	๒.๗๑	๑.๑๔	๐.๓๒
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่น	๓.๐๐	๑.๐๘	๒.๘๕	๑.๐๗	๑.๓๑
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๒.๘๘	๑.๑๒	๒.๗๙	๑.๑๓	๐.๗๔
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๙๘	๑.๐๙	๒.๙๘	๑.๐๒	๐.๐๐
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๒.๙๘	๑.๑๐	๓.๐๑	๑.๑๑	-๐.๒๕

$P > .๐๕$

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การตำหนิ และยั่วแหย่ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก้ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาดและทำให้มีความรำคาญหงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาพบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชาย กับนักกีฬาหญิง
เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง
ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๒๐	๐.๙๖	๒.๑๒	๐.๙๕	๐.๗๔
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๘๔	๐.๙๐	๒.๘๓	๐.๙๐	๐.๑๐
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๗๖	๐.๘๙	๒.๘๑	๐.๘๘	-๐.๕๓
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๒.๔๑	๐.๙๑	๒.๓๖	๐.๘๖	๐.๕๓
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๒.๗๗	๐.๘๕	๒.๘๔	๐.๙๐	-๐.๘๖
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่าย ในการเล่น	๒.๐๕	๐.๙๔	๒.๑๓	๐.๘๗	-๐.๘๒
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๒.๐๑	๐.๘๗	๒.๐๓	๐.๘๖	-๐.๒๑
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดีและผิดพลาด	๒.๑๔	๐.๙๕	๒.๑๑	๐.๙๔	๐.๓๑
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๐๒	๐.๙๐	๒.๒๑	๐.๘๗	-๒.๐๒*
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๙๗	๐.๙๒	๑.๘๙	๐.๘๕	๐.๘๕

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ
(กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและ
กล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกัน และมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่น
ในการเล่นกีฬา นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การตำหนิและขู่ขู่ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง อยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดี และผิดพลาด และทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การตำหนิ และขู่ขู่ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาพบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ
วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้นและเป่าปากที่มีผลต่อการ
เล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้นและเป่าปาก	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๑.๘๐	๐.๔๔	๑.๖๔	๐.๘๒	๑.๕๙
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๒๗	๑.๐๔	๒.๐๓	๐.๙๑	๒.๓๑*
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๓๔	๑.๐๐	๒.๐๓	๐.๙๐	๓.๐๗*
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๑.๙๔	๐.๘๗	๑.๖๒	๐.๖๙	๓.๘๔*
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๒.๑๖	๐.๙๙	๒.๐๖	๐.๙๐	๐.๙๙
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายใน การเล่น	๒.๔๖	๑.๐๕	๒.๕๓	๑.๐๙	-๐.๖๑
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๒.๕๙	๑.๐๘	๒.๘๑	๑.๐๔	-๑.๙๖
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดีและผิดพลาด	๒.๖๔	๑.๐๓	๒.๗๗	๑.๐๑	-๑.๒๐
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๖๘	๑.๑๑	๒.๙๓	๐.๙๘	-๒.๒๕*
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๒.๖๗	๑.๑๒	๒.๘๑	๑.๑๒	-๑.๑๘

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น
และเป่าปากที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น
ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดี และผิดพลาด
และทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น และเป่าปากที่มีผลต่อการเล่นของ นักกีฬาหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตี และผิดพลาด ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬา อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น, และเป่าปาก ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาพบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา และทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ
วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉยๆ ที่มีผลต่อการเล่นของ
นักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉยๆ	นักกีฬาชาย		นักกีฬาหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๓.๑๕	๐.๘๔	๓.๐๖	๑.๐๒	๐.๘๘
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๒๕	๐.๘๖	๒.๑๓	๐.๘๒	๑.๓๔
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๓๔	๐.๘๑	๒.๓๕	๐.๘๐	-๐.๑๐
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๒.๘๓	๐.๘๑	๒.๘๗	๑.๐๐	๐.๕๔
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๒.๕๐	๐.๘๒	๒.๖๐	๐.๘๓	๑.๐๒
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง หงุดหงิดและน่าเบื่อหน่าย- ในการเล่น	๑.๘๗	๐.๘๖	๒.๑๖	๐.๘๘	-๑.๘๔
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๖๘	๐.๘๓	๑.๘๔	๐.๗๔	-๑.๕๒
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๘๘	๐.๘๕	๑.๘๕	๐.๘๘	-๐.๗๒
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๖๖	๐.๘๗	๑.๗๐	๐.๗๓	-๐.๔๗
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๔	๐.๘๕	๑.๕๒	๐.๗๔	๐.๘๒

$P > .๐๕$

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉยๆ
ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มี
อารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น นอกนั้นมี
ผลต่อการเล่นของนักกีฬาชายอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉยๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิง
อยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเมื่อยล้าในการเล่นกีฬา
ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น นอกนั้นผลต่อการเล่นของนักกีฬาหญิงอยู่ใน
ระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ
วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉยๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่าไม่แตกต่าง
กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล
เกี่ยวกับการเชียร์กีฬา

ตารางที่ ๑๕ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภท
บุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบ

วิธีการเชียร์กีฬา	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. แบบมีผู้นำในการเชียร์	๓.๔๔	๐.๗๑	๓.๔๑	๐.๗๓	๐.๓๔
๒. แบบมีผู้นำในการร้องเพลง	๓.๑๒	๐.๘๓	๓.๑๕	๐.๘๒	๐.๓๒
๓. แบบปรบมือ	๓.๓๕	๐.๗๔	๓.๓๘	๐.๗๓	๐.๓๘
๔. แบบมีการแปรอักษร	๓.๐๑	๐.๘๘	๒.๘๕	๑.๐๑	๑.๖๐
๕. แบบทำตลกและการแต่งกายแปลกๆ	๒.๖๘	๑.๐๔	๒.๕๐	๑.๐๑	๑.๗๕
๖. แบบการใช้ธงโบก แผ่นป้ายและขว้างปา- สายรุ้ง	๒.๒๑	๐.๘๖	๑.๘๘	๐.๘๖	๒.๓๘*
๗. แบบการพูดชมเชยและปลุกใจ	๒.๗๔	๐.๘๕	๒.๖๘	๐.๘๘	๐.๕๑
๘. แบบการสอน การท่าหนิและยั่วแหย่	๑.๓๕	๐.๖๔	๑.๓๕	๐.๖๕	๐.๑๔
๙. แบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง ฉัตร)	๒.๖๕	๑.๐๔	๒.๕๐	๑.๐๖	๑.๘๒
๑๐. แบบการโห่ร้อง กระตีบพื้นและเป่าปาก	๑.๖๕	๐.๘๒	๑.๕๗	๐.๘๘	๐.๘๘
๑๑. แบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉยๆ	๑.๔๑	๐.๗๓	๑.๕๓	๐.๗๖	๑.๕๒

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่าวิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาประเภททีมชอบอยู่ในระดับ
มาก ได้แก่แบบมีผู้นำในการเชียร์ แบบปรบมือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบมีการแปรอักษร
แบบการพูดชมเชยและปลุกใจ แบบทำตลกและการแต่งกายแปลกๆ และแบบการใช้เครื่องดนตรี

ประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)

วิธีการเขียนกีฬาที่นักกีฬาประเภททีมชอบอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่แบบไม่มีการเขียน หรือดูเฉยๆแบบการสอน การตำหนิ และยั่วแหย่ นอกนั้นนักกีฬาประเภททีมชอบอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเขียนกีฬาที่นักกีฬาประเภทบุคคลชอบอยู่ในระดับมากได้แก่ แบบมีผู้นำในการเขียน แบบปรบมือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบมีการแปรอักษร แบบการพูดชมเชยและปลุกใจ แบบทำตลกและการแต่งกายแปลกๆ และแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)

วิธีการเขียนกีฬาที่นักกีฬาประเภทบุคคลชอบอยู่ในระดับน้อยที่สุด การสอน การตำหนิ และยั่วแหย่ นอกนั้น นักกีฬาประเภทบุคคลชอบอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคลเกี่ยวกับวิธีการเขียนกีฬาที่นักกีฬาชอบ พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ แบบการใช้ธงโบก แผ่นป้ายและขว้างปาสายรุ้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬา
ประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผล
ต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๘๘	๐.๘๒	๒.๔๕	๐.๘๕	-๐.๗๔
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๔๑	๐.๖๔	๓.๕๒	๐.๗๑	-๐.๑๓
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๓๔	๐.๗๑	๓.๔๓	๐.๖๗	-๐.๕๔
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๒.๗๔	๐.๕๐	๒.๘๔	๐.๕๐	-๑.๐๔
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๓.๓๔	๐.๖๗	๓.๓๒	๐.๖๘	๐.๒๗
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น	๑.๕๔	๐.๗๕	๑.๗๔	๐.๘๗	-๒.๕๐*
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๑	๐.๖๗	๑.๖๐	๐.๗๕	-๑.๑๔
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๗๗	๐.๘๑	๑.๘๔	๐.๘๐	-๑.๔๐
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๐๑	๐.๕๑	๑.๕๔	๐.๕๕	๐.๗๑
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๔	๐.๘๑	๑.๖๖	๐.๘๓	-๐.๘๐

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์มีผลต่อการ
การเล่นของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้
มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น
ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่น
ของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการ เล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้า เล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และ ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการ เล่นของนักกีฬาประเภทบุคคลอยู่ใน ระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับ วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการ เล่นของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกันในระดับ ความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น



คุรุณวิทย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภท
บุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง ที่มีผลต่อ
การเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๗๔	๐.๘๔	๒.๖๗	๐.๘๗	๑.๓๒
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๒๖	๐.๖๘	๓.๑๖	๐.๗๔	๑.๓๒
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๒๔	๐.๖๕	๓.๑๗	๐.๗๐	๑.๑๑
๔. ทำให้มีอาการเมื่อยอกเข่าในการเล่นกีฬา	๒.๗๘	๐.๘๑	๒.๗๓	๐.๘๐	๐.๕๕
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๓.๒๔	๐.๗๒	๓.๑๗	๐.๗๔	๐.๕๐
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง ห่วงหงุดหิดและเบียดหน่ายในการเล่น	๑.๕๕	๐.๖๖	๑.๘๕	๐.๘๐	-๓.๘๖*
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๓	๐.๖๔	๑.๖๓	๐.๗๓	-๒.๗๕*
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๗๔	๐.๗๔	๑.๕๕	๐.๘๓	-๒.๓๓*
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๗๘	๐.๘๕	๑.๘๕	๐.๘๘	-๑.๒๐
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๖	๐.๗๗	๑.๖๐	๐.๘๒	-๐.๔๗

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผล
ต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา
ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น
ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเมื่อยอกเข่าในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม
อยู่ในระดับน้อยที่สุดได้แก่ ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬา
ประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬาประเภท
บุคคลอยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกัน
และมีน้ำใจในการเล่น ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเมื่อยเอนกในการเล่นกีฬา
และทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคลอยู่ในระดับน้อย
ทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภท
บุคคลเกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาพบว่าแตกต่าง
กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น ทำให้
มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดีและผิดพลาด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา.

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๓.๐๓	๐.๘๒	๓.๑๒	๐.๙๐	๐.๙๘
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๑๔	๐.๖๔	๓.๓๘	๐.๖๙	๐.๔๒
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๓๙	๐.๖๕	๓.๓๙	๐.๗๓	๐.๐๐
๔. ทำให้มีอาการเบื่อหน่ายในการเล่นกีฬา	๓.๐๒	๐.๗๕	๒.๙๒	๐.๘๔	๐.๗๑
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๓.๒๘	๐.๗๕	๓.๑๘	๐.๗๗	๑.๑๒
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น	๑.๖๓	๐.๗๓	๑.๖๒	๐.๗๑	๐.๑๓
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๔๓	๐.๕๙	๑.๕๔	๐.๖๙	๑.๖๑
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๖๗	๐.๗๑	๑.๖๗	๐.๗๓	๐.๐๐
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๖๙	๐.๘๒	๑.๗๘	๐.๘๙	๐.๙๘
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๓๘	๐.๕๙	๐.๔๒	๐.๖๖	๐.๖๐

$p > .๐๕$

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเบื่อหน่ายในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีโมโห ในการเล่นกีฬา และทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬาและทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคลอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีม กับนักกีฬา
ประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อ
การเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษร	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๔๔	๐.๔๔	๒.๘๕	๐.๔๘	๐.๔๗
๒. ทกให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๘๖	๐.๘๙	๒.๗๑	๐.๔๓	๑.๕๕
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๘๓	๐.๘๒	๒.๖๖	๐.๔๑	๑.๘๕
๔. ทำให้มีอาการเบื่อก่อนในการเล่นกีฬา	๒.๔๓	๐.๘๔	๒.๘๒	๐.๔๖	๐.๑๕
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬา ในการเล่น	๒.๘๗	๐.๘๔	๒.๔๑	๐.๔๔	๐.๖๓
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่าย ในการเล่น	๑.๘๑	๐.๘๓	๑.๖๗	๐.๗๕	๑.๖๗
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๖	๐.๗๓	๑.๕๓	๐.๖๘	๐.๕๐
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นได้ดีและผิดพลาด	๑.๖๘	๐.๘๐	๑.๗๔	๐.๘๕	๑.๒๕
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๖๒	๐.๗๖	๑.๕๘	๐.๘๐	๐.๔๘
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๔๔	๐.๗๔	๐.๓๓	๐.๕๗	๑.๕๗

$$p > .๐๕$$

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษร ที่มีผลต่อ
การเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาใน
การเล่นทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเบื่อก่อนในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและ
กล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ใน ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของ นักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ใน ระดับมากได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่น กีฬา ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความ ตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ใน ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่น ของนักกีฬาประ เภทบุคคลอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬา ประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษรที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบท่าตลกและการแต่งกายแปลก ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบท่าตลกและการแต่งกายแปลก ๆ	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๒๖	๐.๘๘	๒.๑๗	๐.๘๒	๐.๙๔
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๖๒	๐.๙๖	๒.๕๔	๐.๘๙	๐.๗๑
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๖๓	๐.๘๗	๒.๖๐	๐.๘๙	๐.๓๒
๔. ทำให้มีอาการเบื่อหน่ายในการเล่นกีฬา	๒.๔๔	๐.๘๙	๒.๔๖	๐.๘๗	๐.๒๑
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๒.๖๗	๐.๙๑	๒.๗๖	๐.๘๔	๐.๙๖
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเฉื่อยหน้าในการเล่น	๑.๘๙	๐.๙๓	๑.๙๕	๐.๘๔	๐.๘๔
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๘๒	๐.๙๔	๑.๘๕	๐.๙๐	๐.๓๐
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๙๙	๐.๙๖	๒.๐๓	๐.๙๒	๐.๔๐
๙. ทำให้มีการเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๙๑	๐.๙๒	๑.๙๕	๐.๘๙	๐.๔๑
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๖๕	๐.๘๑	๑.๖๖	๐.๘๔	๐.๑๑

$$p > .๐๕$$

จากตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบท่าตลก และแต่งกายแปลก ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา และทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบท่าตลกและการแต่งกายแปลก ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคลอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีม กับประเภทบุคคลเกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบท่าตลก และการแต่งกายแปลก ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีม กับนักกีฬา
ประเภทบุคคลเกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย
และขว้างปาสายรุ้ง ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาสายรุ้ง	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๑๔	๐.๘๔	๒.๑๖	๐.๘๘	- ๐.๒๐
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๕๕	๐.๕๕	๒.๕๖	๐.๕๕	- ๐.๑๐
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๕๕	๐.๘๗	๒.๕๖	๐.๕๕	๐.๓๐
๔. ทำให้มีอาการเบื่อหน่ายในการเล่นกีฬา	๒.๒๕	๐.๘๓	๐.๒๕	๐.๕๐	- ๐.๔๓
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬา ในการเล่น	๒.๕๕	๐.๕๓	๒.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๘
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่าย ในการเล่น	๒.๐๘	๐.๕๑	๒.๑๘	๐.๕๒	- ๑.๐๓
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๒.๐๔	๐.๕๒	๒.๑๑	๐.๕๔	- ๐.๖๐
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๒.๐๒	๐.๕๕	๒.๑๔	๐.๕๕	- ๑.๑๖
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๑๐	๐.๕๘	๒.๑๑	๐.๘๐	- ๐.๑๐
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๘	๐.๐๕	๑.๕๕	๐.๕๖	๐.๓๗

$P > .๐๕$

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้ายและ
ขว้างปาสายรุ้งที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจ
และมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกัน และมีน้ำใจ
นักกีฬาในการเล่น นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาสายรุ้ง ที่มีผลต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาสายรุ้ง ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า ไม่แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬา
ประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจ
ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชย และปลุกใจ	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๓.๑๕	๐.๘๓	๓.๒๓	๐.๘๓	- ๐.๕๑
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๓.๔๖	๐.๗๐	๓.๔๑	๐.๗๕	๐.๖๕
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๓.๔๑	๐.๖๘	๓.๓๓	๐.๗๓	๓.๐๗
๔. ทำให้มีอาการเยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๓.๐๗	๐.๘๓	๓.๑๑	๐.๗๘	- ๐.๕๖
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬา ในการเล่น	๓.๒๑	๐.๘๒	๓.๐๗	๐.๘๑	๑.๕๒
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง หงุดหงิดและเบื่อหน่าย ในการเล่น	๑.๖๕	๐.๗๑	๑.๘๒	๐.๘๒	- ๒.๐๕ *
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๘	๐.๗๕	๑.๖๒	๐.๗๕	- ๐.๕๑
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๑.๖๑	๐.๗๑	๑.๖๕	๐.๗๕	- ๑.๐๐
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๗๒	๐.๘๗	๑.๗๗	๐.๘๘	- ๐.๕๓
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๘	๐.๗๕	๑.๖๒	๐.๘๗	- ๐.๕๕

* $p < .๐๕$

จากตาราง ๒๒ แสดงให้เห็นว่าวิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจที่มี
ผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา
ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น
ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเยือกเย็นในการเล่นกีฬา นอกนั้นมีผลต่อการเล่น
ของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชย และปลุกใจที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจ และมีอารมณ์ในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชย และปลุกใจ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือทำให้มีความระมัดระวัง หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น.



คุรุณย์วิทย์ทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬา
ประเภทบุคคลเกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การทำหมึ
และยั่วเหย่งที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การทำหมึและยั่วเหย่ง	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๑.๕๒	๐.๘๘	๑.๕๒	๐.๗๕	๐.๐๐
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๑.๖๗	๐.๘๘	๑.๗๑	๐.๘๔	-๐.๔๒
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๑.๘๑	๐.๙๖	๑.๘๓	๐.๙๖	-๐.๑๔
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๑.๕๖	๐.๗๘	๑.๕๔	๐.๗๒	๐.๘๘
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๑.๘๒	๐.๙๐	๑.๕๖	๐.๗๓	๒.๕๕ *
๖. ทำให้มีความระมัดระวัง ห่วงหวั่นและเป็- หน่วยในการเล่น	๒.๗๘	๑.๑๔	๒.๖๗	๑.๑๕	๐.๕๐
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๒.๙๖	๑.๐๔	๒.๘๘	๑.๐๖	๐.๗๐
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่คิดและ ผิดพลาด	๒.๗๗	๑.๑๕	๒.๙๐	๑.๑๐	-๑.๐๔
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๙๔	๑.๐๘	๓.๐๒	๑.๐๓	-๐.๗๑
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่น กีฬา	๒.๙๔	๑.๑๕	๓.๐๕	๑.๐๖	-๐.๕๓

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การทำหมึ และ
ยั่วเหย่งที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีโมโหในการเล่น
กีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความระมัดระวัง

หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดี และผิดพลาด นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักศึกษาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การตำหนิและยั่วแหย่ ที่มีผลต่อการเล่นของนักศึกษาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดีและผิดพลาด ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การตำหนิ และยั่วแหย่ ที่มีผลต่อการเล่นของนักศึกษาประเภทบุคคล อยู่ในระดับน้อยที่สุดได้แก่ ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่น กีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาประเภททีมกับนักศึกษาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การตำหนิ และยั่วแหย่ ที่มีผลต่อการเล่นของนักศึกษาพบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาทีมกับประเภทบุคคล
เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ
(กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรี ประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๒.๒๔	๐.๕๖	๒.๐๘	๐.๕๔	๑.๕๕
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๘๘	๐.๘๘	๒.๗๕	๐.๕๑	๐.๕๔
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๘๔	๐.๘๖	๒.๗๓	๐.๕๑	๑.๑๗
๔. ทำให้มีอารมณ์เบิกบานในการเล่นกีฬา	๒.๓๕	๐.๘๘	๒.๓๗	๐.๘๕	๐.๒๑
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๒.๗๘	๐.๘๔	๒.๘๕	๐.๕๑	๐.๖๔
๖. ทำให้มีความร่าคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่าย ในการเล่น	๒.๐๖	๐.๕๑	๒.๑๑	๐.๕๑	๐.๑๕
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๕๕	๐.๖๘	๒.๐๕	๐.๘๕	๐.๗๓
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด	๒.๐๔	๐.๘๗	๒.๒๑	๐.๕๑	๑.๘๐
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๑๒	๐.๕๑	๒.๑๑	๐.๘๖	๐.๑๐
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๔	๐.๘๕	๑.๕๒	๐.๘๘	๐.๒๑

$p > .๐๕$

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ
(กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มี
กำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกัน
และมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อย -
ทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักศึกษาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจ นักกีฬาในการเล่น ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา นอกนั้นยังมีผลต่อการเล่นของนักศึกษาประเภทบุคคลอยู่ใน ระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักศึกษา พบว่า ไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕



ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภท
บุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น และเป่า
ปาก ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น และเป่าปาก	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๑.๘๑	๐.๕๐	๑.๖๔	๐.๘๗	๑.๘๑
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๒๓	๐.๕๔	๒.๐๖	๑.๐๑	๑.๖๓
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่น กีฬา	๒.๒๖	๐.๕๗	๒.๑๑	๐.๙๖	๑.๔๖
๔. ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา	๑.๙๑	๐.๘๑	๑.๖๕	๐.๗๕	๓.๐๘
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬา- ในการเล่น	๒.๒๔	๐.๕๗	๑.๙๓	๐.๘๔	๓.๖๕ *
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อ- หน่ายในการเล่น	๒.๔๑	๑.๐๔	๒.๕๘	๑.๐๔	-๑.๕๐
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๒.๖๔	๑.๐๔	๒.๗๑	๑.๐๓	-๐.๑๗
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและ ผิดพลาด	๒.๖๕	๑.๐๒	๒.๗๕	๑.๐๒	-๐.๕๒
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๒.๗๘	๑.๐๓	๒.๘๔	๑.๐๗	-๐.๕๓
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการ เล่นกีฬา	๒.๖๗	๑.๑๐	๒.๘๒	๑.๑๓	-๑.๒๗

*p < . ๐๕

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น
และเป่าปากที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้การเล่นรุนแรง

ขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความ
ประหม่า เล่นไม่ดี และผิดพลาด นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อย
ทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น และเป่าปากที่มีผลต่อการเล่นของ
นักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีการทะเลาะ-
วิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดี และผิดพลาด ทำให้มีโมโหในการเล่น
กีฬา ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น นอกนั้นมีผลต่อการเล่นของนักกีฬา
ประเภทบุคคลอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับประเภท
บุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้น และเป่าปาก ที่มีผลต่อการเล่น
ของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมี
น้ำใจนักกีฬาในการเล่นทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา	๓.๑๒	๐.๙๖	๓.๐๘	๐.๙๖	๐.๓๘
๒. ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา	๒.๒๘	๐.๘๘	๒.๑๘	๐.๘๐	๑.๑๒
๓. ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา	๒.๓๖	๐.๙๑	๒.๓๓	๐.๙๐	๐.๓๑
๔. ทำให้มีอาการเหนื่อยในการเล่นกีฬา	๒.๘๓	๐.๙๑	๒.๘๗	๑.๐๐	๐.๕๘
๕. ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น	๒.๖๓	๐.๙๑	๒.๕๗	๐.๙๘	๑.๖๓
๖. ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น	๒.๑๑	๐.๙๖	๒.๐๒	๐.๙๘	๐.๘๗
๗. ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา	๑.๗๘	๐.๗๖	๑.๗๘	๐.๘๒	-๐.๕๘
๘. ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดีและผิดพลาด	๑.๘๘	๐.๘๗	๑.๘๓	๐.๙๖	-๐.๕๑
๙. ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น	๑.๖๖	๐.๗๗	๑.๖๘	๐.๘๘	-๐.๓๘
๑๐. ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา	๑.๕๖	๐.๗๘	๑.๕๘	๐.๘๒	๐.๑๑

$$p > .๐๕$$

จากตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเหนื่อยในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น นอกนั้น

มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภททีมอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเบื่อหน่ายในการเล่นกีฬา นอกจากนี้มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาประเภทบุคคลอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีม กับนักกีฬาประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า ไม่แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๗ ร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเชียร์กีฬาใน
ปัจจุบันของนักศึกษา

รายการ	ร้อยละ
๑. การเชียร์กีฬาควรเชียร์ด้วยความสุภาพ	๑๘.๓๔
๒. การแข่งขันกีฬาควรมีผู้ดูหรือผู้เชียร์ทุกครั้ง	๑๗.๒๔
๓. การเชียร์ควรเป็นไปในแบบเสริมสร้างกำลังใจ	๗.๖๖
๔. ผู้ดู หรือผู้เชียร์กีฬาควรมีน้ำใจนักกีฬา	๗.๖๖
๕. การเชียร์กีฬาควรมีความสนุกสนานทั้งผู้ดูและผู้เล่น	๗.๖๖
๖. ขณะได้แต้มหรือคะแนนควรปรบมือและโห่ร้องดัง ๆ	๗.๖๖
๗. การเชียร์กีฬาควรมีความพร้อมเพรียงกันและมีระเบียบ	๖.๕๑
๘. ขณะแข่งขันให้อยู่ในความสงบ	๕.๓๖
๙. การเชียร์กีฬาไม่ควรถือผลแพ้ชนะ เป็นสำคัญ	๕.๕๘
๑๐. การเชียร์กีฬาควรเชียร์ในช่วงพักหรือขอเวลานอก	๕.๒๑
๑๑. การเชียร์กีฬาไม่ควรส่งเสียงดังเกินไป	๒.๒๔
๑๒. ขณะแข่งขันกีฬา การเชียร์ไม่มีผลต่อนักกีฬา	๑.๕๑
๑๓. ผู้ดู ควรปฏิบัติตามหลักมารยาทในการเป็นผู้ดูที่ดี	๑.๕๑
๑๔. การเชียร์กีฬาจะแตกต่างกันไปตามประเภทของกีฬา	๑.๕๓
๑๕. การเชียร์กีฬาที่ดี เป็นการสร้างทัศนคติที่ดีในการแข่งขันครั้งต่อไป	๑.๑๔
๑๖. ผู้เชียร์กีฬาควรแต่งกายให้เหมาะสม	๑.๑๔
๑๗. การเชียร์กีฬาควรอยู่ห่างจากผู้เล่นพอสมควร	๐.๗๖
๑๘. การเชียร์กีฬาเป็นจิตวิทยายอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ชัยชนะ	๐.๗๖
๑๙. การเชียร์กีฬาที่ดี เป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักกีฬา	๐.๗๖
๒๐. ผู้ดูควรมีความรู้และเข้าใจในกฎกติกาการแข่งขัน	๐.๓๘

จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเชียร์กีฬา ได้แก่ การเชียร์กีฬาควรเชียร์ด้วยความสุภาพ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๔ รองลงมา การแข่งขันกีฬาควรมีผู้ดูหรือผู้เชียร์ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒๔



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย